

kann kein Enthusiasmus erwartet werden, noch ein glänzender Erfolg.» Eddig úgy tudtam és tapasztaltam, hogy a magyar tanárnak egyik legnagyobb kincse a szabadsága, amelyhez foghatót másutt hiába keresnénk. Sőt merem állítani, hogy függetlensége néha szabadossággá fajul kellő szakszerű ellenőrzés híján, amit (95. l.) Endrei is felpanaszol, nem törődve azzal, hogy önmagával ellenkezésbe kerül. Bizony mondom, kár volt ilyenekkel a külföldön előhozakodni, mely bennünket amúgy is érdemen alul értékkel. Endreinek ezt a sikerét, hogy cikke ilyen tekintélyes organumban megjelent, nekünk kell megfizetnünk: a magyar kulturának és a magyar tanárságnak. Sokat lerombolt ő abból, amit eddig fáradsággal és kitartással építettünk és újabb hosszú munkára lesz szükség, hogy a rajtunk esett csorbát helyreüssük. Természetes, hogy ezzel a személyében bántani nem akartam: ez nem személyi, hanem közügy a legjavából. *Kemény Ferenc.*

Szülők és tanárok együttműködése. Mint a nemrégén Budapesten megindult «Szülők Lapja», épen úgy szolgálja a szülők és pedagógusok harmonikus együttműködése gondolatát az az ujság, melyet M. Delobel a *lycée Voltaire* tanára «Bulletin des Cours secondaires de jeunes filles» c. alatt ad ki Párisban. Ez az ujság a tanulók szülei részére készült. Módszeres utasításokat ad a szülőknek, hogyan ellenőrizhetik a tanár munkájával párhuzamban a tanulók munkáját s előmenetelét. A lefolyt év történetén s a leányok tanítására vonatkozó általános pedagógiai elveken kívül legtöbbször érnek a szülőknek szóló gyakorlati tanácsok. Kitanítják őket többek között arra, hogy mily módon közlekedhetnek közvetlenül az iskolával, mi a jelentősége a levelező könyvecskének, hogyan ellenőrizhetik a tanulók feladatait. (Revue univ. 1913 dec.) *K. G.*

A francia iskolák és az alkoholizmus. A lille-i tankerület rektora, Lyon, energikus hangon kifogásolja, hogy a város lycée-jét környékező utcák tele vannak az ú. n. «bar»-okkal, italmérésekkel. Ezek csipkefüggönyei mögött az utcáról láthatók azoknak a lányoknak alakjai, kiknek már a pusztá otléte bűnös gondolatokat kelt fel a járókelőkben. Ennek a sajnálatos körülménynek tulajdonítja, hogy az alkohol élvezete és a bűnözés veszedelmesen terjed az ifjúság között. A lycéeek bűnös környékén, mondja Lyon, könnyen elfelejtkeznek az ifjú az erkölestani tanításokról, melyekben az óra alatt részesült. S orvoslásra nincs mód. «A préfet a polgármesterhez szalad a rektor panaszával, ámde sem a polgármesternek, sem a községi tanácsosoknak nincs kedvök perlekedni az ital-bérlőkkel, mert ők választópolgárok, akikkel számolni kell». Lyon a «bar»-okon kívül a pornografikus képes lapokban is okát látja a bűnre hajlásnak. (Revue univ. 1913 dec.) *K. G.*